09/08/20 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ଅବ୍ୟକ୍ତ ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃତ୍ତି: ୦୪.୦୩.୮୬
ମଧୁବନ

"ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ରଚନାର ମୂଳଦୁଆ - ସ୍ନେହ"

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାରୂପୀ ରଚନାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହର୍ଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବା ନୂଆ ରଚନା ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଏବଂ ଅତି ପ୍ରିୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରଚନା ଅଟେ । ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବ ଏବଂ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଦେବାତ୍ମା ହେବ । ଏହି ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମା ଅଟ ଏବଂ ସତ୍ୟ-ତ୍ରେତା ଯୁଗରେ ପରମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀ ଦୈବୀ ଆତ୍ମା ହେବ, ଏହାପରେ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କଳିଯୁଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବ । ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ତୁମେମାନେ ତିନୋଟିଯାକ ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛ ଯାହାକି ପରମାତ୍ମ ପ୍ରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ ତଥା ଫରିସ୍ତା ଅଟ । ଏହି ସମୟର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଆଧାରରେ ସାରା କଳ୍ପ ତୁମେମାନେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ରହୁଛ । ଏବେ ତ ଦେଖୁଛ ନା, ଏହି ଶେଷ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭକ୍ତମାନେ କେତେ ଆବାହନ କରୁଛନ୍ତି! କେତେ ସ୍ନେହରେ ଡାକୁଛନ୍ତି! ଜଡ ଚିତ୍ର ଜାଣି ମଧ୍ୟ ତୁମେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କେତେ ଭାବନାର ସହିତ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି, ଭୋଗ ଲଗାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆରତୀ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ଭାବୁଛ, ଯେ ଆମର ଜଡ ଚିତ୍ରର ପୂଜା ହେଉଛି ? ଯେହେତୁ ଭାରତରେ ବାବାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଚାଲିଛି ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚିତ୍ର ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ମାରକୀ ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ରହିଛି । ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଭାରତରେ ହିଁ ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ନିଶା ତ ରହୁଛି ନା, ଯେ ଆମେମାନେ ପୂଜ୍ୟ ଆତ୍ମା ହିଁ ଅଟୁ! କେବଳ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗରେ ବିଚ୍ଛୁରୀତ ହୋଇଯାଇଥିଲୁ । କେହି ଆମେରିକାରେ ତ କେହି ଆଫ୍ରିକାରେ ପହଞ୍ଚିଯାଇଛୁ, କିନ୍ତୁ କ'ଣ ପାଇଁ ଯାଇଛ ? ଏହି ସମୟରେ ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ସେବା କରିବାର ବା ସ୍ନେହର ସଂସ୍କାର ରହିଛି କାରଣ ସେବାର ବିଶେଷତା ହିଁ ହେଉଛି - ସ୍ନେହ । ଯେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତି ନ ହୋଇଛି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର ଜ୍ଞାନ କେହି ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ।

ତୁମେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଇଛ, ତୁମମାନଙ୍କର ମୂଳ ଆଧାର କ'ଣ ଥିଲା ? ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ, ହାର୍ଦ୍ଦିକ ସ୍ନେହ ଏବଂ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥ ସ୍ନେହ । ତେବେ ଏହି ସ୍ନେହ ହିଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା କରି ଦେଇଛି । ତେଣୁ ସେବାର ପ୍ରଥମ ସଫଳତାର ସ୍ୱରୂପ ହେଲା "ସ୍ନେହ" । ଯେତେବେଳେ ସ୍ନେହରେ ଆସି ବାବାଙ୍କର ହୋଇଯାଉଛ ସେତେବେଳେ ଯେକୌଣସି ଜ୍ଞାନର ପଏଣ୍ଟ ସହଜରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝି ହୋଇଯାଉଛି । ଯେଉଁମାନେ ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତି କରୁନାହାଁନ୍ତି ସେମାନେ କେବଳ ଜ୍ଞାନର ଧାରଣା ଦ୍ୱାରା ଆଗକୁ ବଢିବାରେ ସମୟ ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିଶ୍ରମ ମଧ୍ୟ ନେଉଛନ୍ତି, କାହିଁକି ନା ସେମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି - କାହିଁକି, କ'ଣ, ଏପରି କିପରି ହେବ, ଏହିସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଡକୁ ଅଧିକ ଚାଲିଯାଉଛି ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସ୍ନେହରେ ମଜ୍ଜି ଯାଉଛନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସ୍ନେହ କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବଚନ ସ୍ନେହ ଯୁକ୍ତ ଅନୁଭବ ହେଉଛି ଏବଂ ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଉଛି । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିବା କାରଣରୁ ଯଦି ବି କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବେ ତେବେ ବୁଝିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ହିଁ ପଚାରିବେ । ତୁମେମାନେ ତ ଏହାର ଅନୁଭବୀ ଅଟ ନା! ଯେଉଁମାନେ ସ୍ନେହରେ ମଜ୍ଜି ଯାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କର ଯାହା ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିଥାଏ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଯାହାବି କୁହନ୍ତି ସେଥିରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହ ହିଁ ଦେଖାଯାଉଥାଏ । ତେବେ ସେବାର ମୂଳ ଆଧାର ହେଲା 'ସ୍ନେହ' । ବାବା ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ନେହରେ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି, ସ୍ନେହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ହିଁ ସର୍ବ ସମସ୍ୟା ଗୁଡିକରୁ ମୁକ୍ତ କରାଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଈଶ୍ୱରୀୟ ଜନ୍ମର ବା ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜନ୍ମର ମୂଳଦୁଆ ହେଲା - ସ୍ନେହ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ଅନୁଭୂତିର ମୂଳଦୁଆ ଆଧାରରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କେବେ ବି କୌଣସି କଥା କଷ୍ଟକର ଅନୁଭବ ହୋଇନଥାଏ । ସ୍ନେହ ଥିବା କାରଣରୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତସାହ ରହିଥାଏ ଏବଂ ମନ ଭିତରେ ଥାଏ - ଯାହାବି ଶ୍ରୀମତ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ମିଳୁଛି ମୋତେ ସେଗୁଡିକୁ ପାଳନ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଦେଖିବି, କରିବି - ଏସବୁ ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାର ଲକ୍ଷଣ ନୁହେଁ । ବାବା ମୋ ପାଇଁ ହିଁ କହିଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋତେ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ - ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସ୍ନେହୀ ତଥା ପ୍ରେମୀକା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ଥିତି । ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମା କେବେହେଲେ ହଲଚଲରେ ଆସିବେ ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ବାବା ଏବଂ ମୁଁ ତୃତୀୟ କେହି ନୁହେଁ । ଯେପରି ବାବା ବଡରୁ ବଡ ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ସ୍ନେହୀ ଆତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ବିଶାଳ ହୃଦୟବାଲା ହୋଇଥା'ନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ମନା ଆତ୍ମାମାନେ ଟିକିଏ ଟିକିଏ କଥାରେ ସଂଶୟରେ ଆସିଯିବେ, ଛୋଟ କଥାଟିଏ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବଡ ଅନୁଭବ ହେବ । ବିଶାଳ ହୃଦୟ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବଡ କଥା ମଧ୍ୟ ଛୋଟ ଅନୁଭବ ହୁଏ । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ସମସ୍ତେ ବିଶାଳ ହୃଦୟବାଲା ଅଟ ନା । ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଛନ୍ତି । କେତେ ଦୂର-ଦୂରାନ୍ତରୁ ଆସି ଆତ୍ମା ରୂପି

ପତଙ୍ଗମାନେ ପରମାତ୍ମ ଜ୍ୟୋତି ଉପରେ ଝାସ ଦେବା ପାଇଁ ପହଞ୍ଚି ଯାଉଛନ୍ତି କାରଣ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ଆତ୍ମା ଅଟନ୍ତି ନା!

ଆଜି ଆମେରିକା ବାଲାଙ୍କର ପାଳି । ଆମେରିକା ନିବାସୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି - "ଆ ମେରେ" ଅର୍ଥାତ୍ ଆସ ମୋର ପିଲାମାନେ । ଆମେରିକାର ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି - "ଆ ମେରେ" ଅର୍ଥାତ୍ ଆସ ମୋର ବାବା । ଏହା ତ ବିଶେଷତା ଅଟେ ନା । କଳ୍ପବୃକ୍ଷ ଚିତ୍ରରେ ଆଦି ସମୟରୁ ବିଶେଷ ଶକ୍ତି ରୂପରେ ଆମେରିକାକୁ ଦେଖାଯାଇଛି । ଯେବେଠାରୁ ସ୍ଥାପନା କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଲାଣି ସେବେଠାରୁ ଆମେରିକାକୁ ବାବା ମନେ ପକାଇଛନ୍ତି କାରଣ ବିଶେଷ ପାର୍ଟ ଅଛି ନା । ଯେପରି ଗୋଟିଏ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିନାଶକାରୀ ଶକ୍ତି ହିସାବରେ ମଧ୍ୟ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ସେହିପରି ଆଉ କ'ଣ ବିଶେଷତା ରହିଛି ? ତେବେ ସ୍ଥାନର ବିଶେଷତା ତ' ଅନେକ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଆମେରିକାର ଏହି ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଗୋଟିଏ ପଟେ ବିନାଶର ପ୍ରସ୍ତୁତି ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଚାଲିଛି, ଅନ୍ୟପଟେ ବିନାଶକୁ ଏଡାଇବା ପାଇଁ ୟୁ.ଏନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଜାତିସଂଘ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ପଟେ ହେଲା ବିନାଶର ଶକ୍ତି, ଅନ୍ୟ ପଟେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶାଇବାର ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତି ଶୃଙ୍ଖଳା ରକ୍ଷା କରିବାର ଶକ୍ତି । ତେଣୁ ଡବଲ ଶକ୍ତି ହୋଇଗଲା ନା । ସେହିଠାରେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସେହିଠାରେ ହିଁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ମିଳନର ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଚାରିଆଡକୁ ଯିବ । ସେମାନେ ତ ନିଜ ହିସାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶାଇବା ପାଇଁ ବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକଜୁଟ କରି ଶାନ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ମିଶାଇବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ଅଟେ ନା! ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମିଶାଇବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ତ କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ସଫଳ ହୋଇପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ସବୁ ଧର୍ମର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପରିବାରର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା - ଏହା ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ଏହା ତୁମକୁ ବିଶେଷ ଭାବରେ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ସେଠାରେ ବିନାଶର ଶକ୍ତି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ସେହିପରି ସ୍ଥାପନାର ଶକ୍ତିର ସମାଚାର ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ଗୁଞ୍ଜରିତ ହେଉ । ବିନାଶ ଏବଂ ସ୍ଥାପନା ଉଭୟ ପତାକା ଏକା ସାଥୀରେ ଉଡୁ । ଗୋଟିଏ ହେଲା ସାଇନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜ୍ଞାନର ପତାକା ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ସାଇଲେନ୍ସ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିର ପତାକା ତେବେ ବିଜ୍ଞାନର ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ଶକ୍ତିର ପ୍ରଭାବ - ଉଭୟ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ହେବ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତାର ପତାକା ଉଡିଲା । ଯେପରି କୌଣସି ଭି.ଆଇ.ପି. ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାଗତ କରିବା ପାଇଁ ପତାକା ଉଡାଉଛନ୍ତି ନା । ନିଜ ଦେଶର ମଧ୍ୟ ଉଡାଇଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁ ଦେଶରୁ ଅତିଥି ଆସିଥିବେ ସେ ଦେଶର ପତାକା ମଧ୍ୟ ଉଡାଇଥା'ନ୍ତି । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମାତ୍ମ ଅବତରଣର ମଧ୍ୟ ପତାକା ଉଡାନ୍ତୁ ପରମାତ୍ମ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱାଗତ କରନ୍ତୁ । ଯେତେବେଳେ ପରମାତ୍ମାଙ୍କର ପତାକା କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଉଡିବାକୁ ଲାଗିବ ସେତେବେଳେ କୁହାଯିବ ବିଶେଷ ଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିଲ । ଏହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀର ବର୍ଷ ଅଟେ ନା । ତେବେ ଏହି ବର୍ଷ ସମସ୍ତେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତାରକା ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ଯେପରି ଆକାଶରେ ଯଦି କୌଣସି ବିଶେଷ ତାରା ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ତାହା ଆଡକୁ ଯାଇଥାଏ ନା । ସେହିପରି ଏହି ଚମକୁଥିବା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ତାରକା ସମସ୍ତଙ୍କ ନୟନରେ ଏବଂ ବୁଦ୍ଧିରେ ଦେଖାଯାଉ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ପାଳନ କରିବା । ତେବେ ଏହି ତାରା ପ୍ରଥମେ କେଉଁଠି ଚମକିବ ?

ଏବେ ତ ବିଦେଶରେ ବହୁତ ଭଲ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ତେବେ ବାବାଙ୍କର ବିଚ୍ଛୁଡି ଯାଇଥିବା ପିଲାମାନେ ଯେଉଁମାନେ କି ବିଶ୍ୱର କୋଣ ଅନୁକୋଣରେ ଲୁଚି ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଅନୁସାରେ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ସେବାକ୍ଷେତ୍ରରେ ପରସ୍ପରଠାରୁ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛନ୍ତି । ସାହାସ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସହଯୋଗ ମଧ୍ୟ ମିଳିଯାଉଛି । ନିରାଶା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଆଶାର ଦୀପ ଜଳିଯାଉଛି । ଦୁନିଆର ଲୋକମାନେ ଚମକି ପଡୁଛନ୍ତି ଯେ ଏପରି ହେବା ତ ଅସମ୍ଭବ କଥା, ବହୁତ କଷ୍ଟକର କଥା, କିନ୍ତୁ ତୁମମାନଙ୍କର ଲଗନ ତୁମକୁ ନିର୍ବିଘ୍ନ କରି ଉଡନ୍ତା ପକ୍ଷୀ ଭଳି ଉଡାଇ ଆଣି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଉଛି । ତେବେ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର ଉଡାଣ ଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ପହଞ୍ଚିଛ ନା! ଗୋଟିଏ ହେଲା ଏରୋପ୍ଲେନ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ବିମାନ । ସାହସ ଏବଂ ଉମଙ୍ଗର ଡେଣା ଯେତେବେଳେ ଲାଗିଯାଉଛି ସେତେବେଳେ ଯେଉଁଆଡେ ବି ଉଡିଯିବା ପାଇଁ ଚାହିଁବ ଉଡିପାରିବ । ସେଥିପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସକୁ ଦେଖି ବାପଦାଦା ସବୁବେଳେ ପିଲାମାନଙ୍କର ମହିମା କରୁଛନ୍ତି । ସାହସ ରଖିବା ଦ୍ୱାରା ଗୋଟିଏରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦୀପ ଜଳାଇ ଦୀପମାଳା ତ ହୋଇଗଲା ନା । ସ୍ନେହର ସହିତ ଯେଉଁମାନେ ମେହନତ କରିଥା'ନ୍ତି ତା'ର ଫଳ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ମିଳିଥାଏ । ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କର ସହଯୋଗର ବିଶେଷତା ଅଟେ । ତେଣୁ ଯେକୌଣସି କଥା ହେଉ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଥମେ ଦୃଢତା ସହିତ ସ୍ନେହ ଯୁକ୍ତ ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ତାହା ଦ୍ୱାରା ସଫଳତା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ରୂପରେ ଦେଖାଯାଇଥାଏ କାରଣ ଦୃଢତାର ଶକ୍ତି ଟାଙ୍ଗରା ଜମିରେ ମଧ୍ୟ ସବୁଜିମା କରିପାରିବ । ଆଜିକାଲି ତ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମରୁଭୂମିରେ ମଧ୍ୟ ଫଳ ଫଳାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସାଇଲେନ୍ସର ଶକ୍ତି କ'ଣ ନ କରିପାରିବ । ଯେଉଁ ମାଟିକୁ ସ୍ନେହର ପାଣି ମିଳିଥାଏ ସେଠିକାର ଫଳ ବଡ ବଡ ହେବା ସହିତ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗ ଦୁନିଆରେ ବହୁତ ଭଲ ସ୍ୱାଦଯୁକ୍ତ ବଡ ବଡ ଫଳ ଫଳିବ । ଏମିତି ତ ବିଦେଶରେ ମଧ୍ୟ ବଡ ବଡ ଫଳ ଫଳୁଛି କିନ୍ତୁ ତାହା ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଫଳର ରୂପ ତ ବହୁତ ଭଲ ଦେଖାଯାଉଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଦ ଭଲ ନୁହେଁ । ଭାରତର ଫଳ ଛୋଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ସ୍ୱାଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ତେବେ ସବୁ କଥାର ମୂଳଦୁଆ ତ ଏହିଠାରେ ହିଁ ପଡୁଛି । ଯେଉଁ ସେଣ୍ଟରକୁ ସ୍ନେହର ପାଣି ମିଳୁଛି ସେହି ସେଣ୍ଟର ସର୍ବଦା ଫଳିଭୂତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛି । ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବଂ ସାଥୀମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ତ ଶୁଦ୍ଧ ଜଳ ଏବଂ ଶୁଦ୍ଧ ମାଟି ହୋଇଥିବ । ସେଥିପାଇଁ ଏହିଭଳି

ଫଳ ମିଳିବ । ତେଣୁ ଯେଉଁଠାରେ ସ୍ନେହ ଅଛି ସେଠାରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଧରଣୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥାଏ । ଏମିତି ବି ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବିଗିଡି ଯାଇଥାଏ ସେତେବେଳେ କ'ଣ କହିଥାଏ ? ମୋତେ ଆଉ କିଛି ଦରକା ନାହିଁ, କେବଳ ସ୍ନେହ ଦରକାର । ତେଣୁ ଅଶାନ୍ତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର ଆଧାର ସ୍ନେହ ହିଁ ଅଟେ । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ସବୁଠାରୁ ବଡ ଖୁସି ଏହି କଥାରେ ଲାଗୁଛି ଯେ ହଜି ଯାଇଥିବା ପିଲାମାନେ ପୁନର୍ବାର ମିଳିଯାଇଛନ୍ତି । ଯଦି ତୁମେମାନେ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିନଥା'ନ୍ତ ତେବେ ସେଠିକାର ସେବା କିପରି ହୋଇଥାଆନ୍ତା ? ସେଥିପାଇଁ ବିଚ୍ଛୁଡିବା ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ବାବାଙ୍କୁ ପାଇବା ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହିଁ ଅଟେ । ତେବେ ନିଜ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଉମଙ୍ଗ-ଉତ୍ସାହର ସହିତ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତଙ୍କ ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଯେଉଁ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆଶା ରହିଛି - ସର୍ବ ଆତ୍ମାଙ୍କୁ ଅନାଥରୁ ସନାଥ କରିବା ପାଇଁ, ତାହା ଆମେ ପୂରା କରିବୁ । ସମସ୍ତେ ମିଶି ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ଯେଉଁ ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛ ତାହା ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ । ଅତିକମ୍ରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଟିକିଏ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କରାଇବାର ନିମିତ୍ତ ତ ହୋଇଯିବ! ଯଦି କେହି ଠିକ୍ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି କରିବ ତେବେ ସେହି ମିନିଟ୍ର ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ବାରମ୍ବାର ଏବଂ ଆପେ ଆପେ ଆକର୍ଷିତ କରିବ । କାହିଁକି ନା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ବିଧି ଜଣାନାହିଁ ଏବଂ ଉଚିତ୍ ସଂଗ ମଧ୍ୟ ପାଉନାହାଁନ୍ତି । ଯେବେକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଶାନ୍ତି ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି ତେଣୁ ଏହିଭଳି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର ଅନୁଭୂତି ହେବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଆପେ ଆପେ ଆକର୍ଷିତ ହେବାକୁ ଲାଗିବେ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନରେ ନିଜ ନିଜର ବିଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମାମାନେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଚମତ୍କାରୀ କରିବା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ କାରଣ ଆଜିକାଲିର ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନେ ଚାରିଆଡେ ପ୍ରଚାର କରିବାର ଆଧାର ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ବିଶେଷ ଆତ୍ମା ଯଦି ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯାଉଛି । ଗୋଟିଏ ଭି.ଆଇ.ପି. ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମାଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ହୋଇଯାଉଛି । ବାକି ସେମାନେ ଏତେଟା ନିକଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିପାରିବେ ନାହିଁ କାରଣ ନିଜ ନିଜ ଧର୍ମରେ, ନିଜ ନିଜର ପାର୍ଟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶେଷତା ଅନୁସାରେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ଫଳ ମିଳିଯାଉଛି । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ସାଧାରଣ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ ଅଟନ୍ତି । ସମୟ ମଧ୍ୟ ସେହିମାନେ ହିଁ ଦେଇପାରିବେ । ଭି.ଆଇ.ପି. ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତ ସମୟ ହିଁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ନିମିତ୍ତ ହେବା କାରଣରୁ ଅନେକଙ୍କର ଫାଇଦା ହୋଇଯାଉଛି । ଆଚ୍ଛା! ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ।

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ:- ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଅମର ଭବର ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ସର୍ବଦା ବରଦାନ ଦ୍ୱାରା ପାଳିତ ହୋଇ ଆଗକୁ ବଢୁଛ ନା! ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଅତୁଟ ସ୍ନେହ ଅଛି ସେମାନେ "ଅମର ଭବ"ର ବରଦାନୀ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଅଟନ୍ତି । ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟର ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ରାଜା ଭଳି ରହିବା ହିଁ ବିଶେଷତା ଅଟେ । ଯେପରି ବାବା ମଧ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ନା, କିନ୍ତୁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇ ମଧ୍ୟ ସବୁଥିରୁ ଅଲଗା, ସେଥିପାଇଁ ଚିନ୍ତାମୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ସେହିଭଳି ବାବାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ସର୍ବଦା ସ୍ନେହ ରୂପୀ ସୁରକ୍ଷା ଆଧାରରେ ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ । ସ୍ନେହ ଆଧାରରେ ବାବା ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ କରି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଗକୁ ଉଡାଇ ନେଉଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ଅଟେ ନା । ସ୍ନେହ ରୂପୀ ଆତ୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଯୋଡି ହୋଇଯାଇଛି । ଏହି ଆତ୍ମିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଧାରରେ ପରସ୍ପର ସହିତ କେତେ ପ୍ରିୟ ହୋଇଯାଇଛ । ବାପଦାଦା ମାତାମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦରେ ବହୁତ ସହଜ କଥା ଶୁଣାଇଛନ୍ତି, ସେହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦକୁ ମନେ ପକାଅ "ମେରା ବାବା" ବାସ୍ । ମେରା ବାବା କହିବା ମାତ୍ରକେ ସର୍ବ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଗଲ । ଏହି ବାବା ଶବ୍ଦ ହିଁ ଭଣ୍ଡାରର ଚାବୀ । ମାତାମାନଙ୍କୁ ଚାବୀକୁ ସାଇତି ରଖିବା ଭଲ ଭାବରେ ଜଣା ନା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଚାବୀ ଦେଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯାହା ଚାହିଁବ ତାହା ମିଳିପାରିବ । କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଭଣ୍ଡାରର ଚାବୀ ନୁହେଁ, ସବୁ ଭଣ୍ଡାରର ଚାବୀ ଦେଇଦେଇଛନ୍ତି । ବାସ୍ "ବାବା-ବାବା" କହୁଥାଅ । ତେବେ ଏବେ ମଧ୍ୟ ବାଳକ ହିସାବରେ ମାଲିକ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଧ୍ୟ ମାଲିକ । ସର୍ବଦା ଏହି ଖୁସିରେ ନାଚୁଥାଅ । ଆଚ୍ଛା!

ବରଦାନ:- ନିଶ୍ଚୟର ଅଖଣ୍ଡ ରେଖା ଦ୍ୱାରା ନମ୍ବରୱାନ ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାଣ କରୁଥିବା ବିଜୟ ତିଳକଧାରୀ ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ସନ୍ତାନ ସେମାନେ କେବେହେଲେ କିପରି, କାହିଁକିର ବିସ୍ତାରକୁ ଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟର ଅତୁଟ ରେଖା ଅନ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଥାଏ । ସେମାନଙ୍କର ନିଶ୍ଚୟର ରେଖା ମଝିରେ ମଝିରେ ଖଣ୍ଡିତ ହୋଇନଥାଏ । ଏହିଭଳି ରେଖାର ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ମୃତିରେ ସର୍ବଦା ବିଜୟର ତିଳକ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ସେମାନେ ଜନ୍ମରୁ ହିଁ ସେବାର ଦାୟିତ୍ୱ ରୂପକ ମୁକୁଟଧାରୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି, ସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନ ରତ୍ନ ସହିତ ଖେଳୁଥା'ନ୍ତି । ସର୍ବଦା ଯୋଗ ଏବଂ ସେବାର ଖୁସିର ଝୁଲଣାରେ ଝୁଲି ଝୁଲି ଜୀବନ ବିତାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ନମ୍ବରୱାନ ଭାଗ୍ୟର ରେଖା ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ କମ୍ପ୍ୟୁଟରରେ ଫୁଲ୍ଷ୍ଟପର ମାତ୍ରା ଅର୍ଥାତ୍ ବିନ୍ଦୁର ମାତ୍ରା ଆସିବା ଅର୍ଥ ପ୍ରସନ୍ନଚିତ୍ତ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ।

***** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି *****